

[Undervisningsministeren]

se, som kan opveje merudgifterne til dækning af og behovet for den øgede satsning på uddannelse, forskning og teknologi, som fremtiden har så indlysende brug for?

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg synes nu ikke, det er ansvarsløst at øse det antal kroner ud, som rent faktisk bruges på befordringsgodtgørelsen i dag. Det drejer sig vist alt i alt om ca. 33 millioner statslige og amtslige kroner.

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at den væsentligste årsag til, at vi er så stærkt imod disse lovforslag, er uddannelsernes helt kolossale geografiske spredning, en spredning, som ikke findes inden for andre ungdomsuddannelser, specielt gymnasieområdet. Det betyder, at erhvervsuddannelserne for eleverne er forbundet med meget, meget store rejseomkostninger i langt de fleste tilfælde og på forskellige tidspunkter i uddannelsen, og det kan være et problem både socialt og rent økonomisk, om unge så har råd til at tage den ønskede uddannelse.

Jeg stillede et spørgsmål til undervisningsministeren i første omgang, og det vil jeg i og for sig gerne have svar på. Jeg vil godt gentage det.

Så vidt jeg kan se, kan de tre lovforslag få visse konsekvenser ved at skævvride forholdet mellem lærlinge og EFGs 2. delselever. Lærlingeloven påbyder arbejdsgiverne at holde lærlingene på skolen. Betyder disse lovforslags vedtagelse, at arbejdsgiverne skal finansiere lærlingenes transportomkostninger? Det må det gøre, hvis lærlingen erklærer, at han eller hun ikke kan klare dem. Det står der ikke noget som helst om i EFG-loven, og det vil sige, at den samme forpligtelse for arbejdsgiverne ikke findes over for EFG-elever, og derfor er det en interessant – i og for sig lidt juridisk – betragtning, som vi i hvert fald vil gøre en hel del ud af at få opklaret i udvalget, hvis undervisningsministeren ikke i dag kan give os et klart svar.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes også, det er et interessant spørgsmål. Når jeg ikke svarede, er det, fordi jeg ikke kan svare på stående fod, men jeg lover at fremskaffe et svar til udvalget, og jeg er i øvrigt enig med hr. Nørgaard Sørensen i,

at man bør tilsigte ligestilling mellem de to grupper.

I den forbindelse gør jeg opmærksom på, at det forslag, der her er fremsat, rammer mesterlæren mere end EFG. Det beder jeg lige hr. Nørgaard Sørensen skrive ned i sin bog som eksempel på, at mere ideologiske er vi altså ikke, end at vi kan finde på at fremsætte forslag, som rammer mesterlæren i højere grad end EFG.

Ebba Strange (SF):

Hr. Ole Vig Jensen sagde, at dette var et led i at give de unge mere lige muligheder. Jeg vil godt sige, at hvis man skal give folk lige muligheder, så skal man behandle dem forskelligt – det er noget, jeg har lært af kvindebevægelsen – og derfor skal man være særlig opmærksom på, hvem der har brug for ekstra støtte, og hvem der har bedre mulighed for at klare sig uden den ekstra støtte. Det er altså ikke noget argument for at skære ned for disse grupper, at man vil give lige muligheder. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde i første omgang om restgrupper, EFG-uddannelser og lærlingeuddannelser, men bare komme med denne bemærkning til hr. Ole Vig Jensen.

Og det er egentlig også en indgang til det, jeg vil sige yderligere om det, undervisningsministeren spurgte mig om, nemlig sygeplejeleverne. Jeg har svaret, hvorfor vi aldrig har foreslået det, men jeg synes også, der er en anden afgørende forskel på sygeplejeelever og lærlinge og EFG-elever. Lærlinge og EFG-elever er i færd med en ungdomsuddannelse, en grundlæggende ungdomsuddannelse. Sygeplejeuddannelsen er en videregående uddannelse, der forudsætter, at man har klaret sin grundlæggende ungdomsuddannelse. Det betyder, at man er i en helt anderledes sikker position – hvis jeg må sige det på den måde. Og det har stadig væk noget med det med lige og ulige muligheder at gøre, at man, når man først er kommet ind på en sygeplejeskole, ved, at nu løber ens uddannelse, og hvis man har bestået forprøven, er man nogenlunde sikker på også at gennemføre. Men vi har her at gøre med meget svage grupper, som skal træffe en afgørelse om, hvad de skal, når de er færdige med folkeskolens grundlæggende uddannelse. Vi kan ikke være bekendt, at vi stadig væk har en